

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Iter ad coelum in quatuor partium Semitas seu partes, & Fasciculum
Myrrhæ

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

cap. 17. De nono modo per Viam orationum jaculationarum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49363)

O Christe unicum meum bonum, pax cordis me-
trum animæ meæ, meorumque desideriorum in-
mentum, inseparabili æternaque unione me com-
Nec unquam cogites aut credas te per aliam viam
ram pacem pertingere posse, nisi per totalem ac ir-
bilem omnium creaturarum renunciationem.

In eius vi-
sâ.

De Beato Laurentio Justiniano legitur, quod
venturæ suæ struebat insidias mundi hujus voluptatibus
& pompis ut ibidem reperiret pacem; unde apostolus
cœlestis Sapiencia Divini amoris *vultu splendoris*
Sole splendidior, dixitque: *Adolescens, cur cor tuum*
Quod quæris, apud me est: si me sponsam accipere duxeris
pacem, quam quæris, certissimè polliceor. Et datus est ei
gaudens, ut videbatur, discessit. Placuit Beato
lescenti hæc invitatio, ut hac frueretur pace, in
quoddam monasterium, sumens ibidem Religiosum
bitum. Considera, Divinum Amorem hoc docere
dicere: *Quod quæris, apud me est, quæris pacem? Da*
mitte creaturarum amori, suscipe amorem meum, et
curæ eandem invenies.

CAP. XVII.

De novo modo per viam Orationum In-
toriarum.

S. Aug.

S. Chrysostr.

Cassiod.
col. 9. de or.
6. 36.

Zach. 9.

De myst.

Theol. p. 3.

Orationes jaculatoriæ à Sanctis Aspirationes
les appellantur: quia sicut corpus vivit per
inspirationem, ita anima per Divinas Aspirationes, Tri-
conditionibus, secundum Cassiodorum, debent esse
structæ: *Sint breves, frequentes, raptim jaculata.* Quæ
admodum respirationes corporis sunt breves & frequen-
tes; tales quoque debent esse aspirationes animæ. Et
etiam ardentes: *Exibit, ut fulgur, jaculum ejus, puta, oratio*
jaculatoria subito attingens scopum; verum advertendum
quod Divina aspiratio supponat cœlestem inspirationem
Divinæ gratiæ, quæ excitat & movet animam ad Deum
& hæc supponit purificationem cordis liberi ab omni
affectu & amore creato: *Sicut stupa (& est excoptum*
D. Bonaventuræ) *radio solari exposita statim accenditur,*
sic anima per istas aspiraciones accendit ad Dei amorem.

Acut arida stupa, Solis exposita reflexioni, subito
 cenditur; ira anima in seipsa purificata, & exsiccata
 omni humore terrenæ affectionis, posita in præsentia
 vini Solis, mediantibus hisce orationibus brevibus &
 dentibus, in se subito cœcipit flammam Divini amoris.

Ut igitur sancto huic exercitio apti & habiles ayada-
 bus, efficacissimum medium est puritas cordis: cor o-
 ani creaturatum amore vacuum, totumque sancto Dei
 motu replecum fornacis instat igne Divino accensa co-
 osas diffundit amoris scintillas, totum se transforman-
 lo, & quasi convertendo se in cor Divinum.

Verum accedamus ad praxin & modum exercendi has
 Divinas aspirationes. Ipsum docet S. Bonaventura, &
 contingit tres actus: *Meditari, Amare, Aspirare*

Loc. cit. de
 Primò, præcedat Meditatio propriam vocabuli ad Myst Theo-
 sensum analogicum transferendo. Secundo, ad amorem il-
 lum reducat. Tertià in Deo efficiatur. Exemplifica hanc

praxin in Oratione Dominica: & in prima voce, Pater,
 considera meditando, qua ratione non solum sit Pater
 per creationem, verum etiam per adoptionem: siquidem
 non tantum dedit tibi esse naturalem, sed propriam quoque
 suam Naturam Divinam mediante gratia: ac propterea
 ipsam tanquam Patrem adeò liberalem & amantissimum
 amare & revereri debes. Et quis amor est impatiens mo-
 ra & absentia boni amati, Affectibus amore turgeatib⁹,
 dulcibusq; aspirationibus ad perfectam ejus unionem &
 visionem beatam aspirare debes, intimo dicendo corde:
*Quando ero verè filius tuus? Quando te vero amore cœstrin-
 gam? Quando te diligam intimis visceribus meis? Eundem
 modum servabis in aliis vocibus Pater noster.*

Hæc est interior occupatio, qua anima se præsentare
 debet coram Deo, totam se occupando in Divino amore.

Hæc med. ite, inquit D. Augustinus, anima certo quo-
 dam modo se sustollit ad statum felicem vitæ beatæ: *Deum lib. med.*
*credere & ad illum ardenser aspirare, quodammodo illum
 cernere, atque tenere est, quemadmodum illum videt &
 possident Sancti in æterna beatitudine.*

Et ut magis descendamus ad particularia, suppedita-
 bimus exempla quædam exercendi has orationes per o-
 mnes charitatis actus supra enumeratos.

D 4

Primò,

Oratio jaculatoria Amoris. Primò, dices cum S. Augullino: *Amem te, Pulchritudina infinita, Bona eterna, Majestas immensa.*
Gaudij. Secundò, *Gaudeam de te, gaudium meum: gaudium pro te, tota suavitas mea.*
Desiderij. Tertio, *Desidero te, Deus meus: in hinc ad vitam anima mea, in qua vivo, per quam moror quam suspiro.*

Laudis. Quarto, *Lauda anima mea Dominum: & omnia intra me sunt, nomini sancto ejus.*

Psal 145. Quintò, *Non mea, Domine, sed tua fiat Voluntas.*
Conformationis Trãformatio. Sextò, *Vivo ego, jam non ego, vivit verus Christus.*

Pacis. Septimò, *In pace in dípsum, dormiam & requiescam.*
 In Deo, qui solus per essentiam omne meum bonum semper quiescam.

Et majori cum brevitate, conformiter suggerit spiritus sanctus, dicere poteris: *Amem te, Domine, Gaudeam de te, Cupiam te, & Laudem te conformatus & transformatus in te, requies mea, & pax mea Deus.*

Proderit quoque habere jaculatorias aliquas alias familiares, easque frequenter repetere, velut more habebant plurimi Sanctorum. S. Franciscus dicebat: *Deus meus & omnia.* S. Ignatius Lojola: *Prater te, Domine.* S. Franciscus Xaverius: *Bone Iesu, Creator mi.* Sancta Catharina: *Cor mundum crea in me Deus.* B. Joannes: *Amor meus Iesus.*

Magnus quidam Dei servus hac aliã utebatur oratione: *Alphonf. IESV, Maria, Amores mei dulcissimi, patiar ego, moriar ego, Rodrig. amore vestri totus sim vester, & nullo modo meus.*

Coronidem imponam huic capiti subiiciendo quorundam praxin orationum jaculatoriarum singulis diebus per septimanam dicendarum, quas multum de prædicatione S. Bernardinus senensis, ac veluti ultimo suo nobis legavit testamento.

Pro die Dominicâ.

Amantissime Iesu, presta quæso, ut possim te amare.

Pro die Lunæ.

Amantissime IESV, vellem te amare; sed non possum sine te.

Tom. 4.
serm. 17.

Pro die Martis.

Amantissime IESV, accende me amore tui.

Pro die Mercurij.

*Dulcissime IESV, da mihi profundissimam humili-
tatem, per te languentem, & fac, ut sim veluti mortuus
quando.*

Pro die Jovis.

Dulcissime IESV, fac me pro te mori.

Pro die Veneris.

Dulcissime IESV, fac me pro te crucifigi.

Pro die Sabbatino.

*Dulcissime JESU, fac me peregrinum per gratiam
misericordiarum, in te æterno gaudio quiescere.*

CAP. XVIII.

*De decimo modo per viam amoris sui-
ipsius.*

ESto non nisi unicum adesse proprii commodi moti-
vum, bonique proprii amor, hic tamen sufficientissimus
esset ad persuadendum nobis sanctum amorem Dei.

Quis crederet, quod proprius noster amor, æquã si-
mentis trutinã ponderaretur, semper conspiceretur uni-
tus amori Dei, & amando nos ipsos, traheremur simul ad
amandum Deum? C quot quantisque modis & viis,
Domine, voluisti obligare nos ad amandũ te? ita voluisti,
ut amando me, amem te: & non amando me, nec etiam
amem te: & amando te, amem quoque me; & non aman-
do te, nec etiam amem me; etenim ita veniti sunt, simulque
conglutinati hi duo amores, ut unus inferat alium, & ces-
sante uno cesset quoque alter. Veritas hæc fũdata est in hoc
principio, quod Deus non sit res quædam extrinseca, &
extra nos existens; sed res intrinseca & debita nobis;
D § quia